

Orígens i curiositats dels nostres gats

Per Ximo Calaceit (Veterinari)

Es precis remuntar-se fins fa més de 50 milions d'anys, és a dir, a principis de l'Era terciària, per descobrir els més antics ancestrals del gat, els Miàcits. El Felis Ornata és el gènere més pròxim a l'actual gat de companya que nosaltres coneixem. El gat va ser introduït en la llar de l'home uns 3.000 anys a. C.

Com caçador de rossegadors que saquejaven les collites, les seues primeres pàtries van per l'antic Egipte, l'Índia i Pèrsia. Gràcies a la circulació de mercaders, alcançaren Grècia, l'Imperi Romà i Europa Occidental amb la conquesta de les Gàlies.

Actualment, més de 42 milions de gats viuen a Europa compartint les nostres vides. La raó d'este fet té, possiblement, diversos orígens:

- 1ª) Pel seu físic i la seua actitud, el gat simbolitza la bellesa i la seducció.

- 2ª) És un reflex de la nostra època. El gat personifica forts valors d'este fi de segle XX com són independència, personalitat i naturalitat.

- 3ª) Aquesta raó, relacionada amb el nostre *modus vivendi*: el gat té unes característiques naturals (xicotetes dimensions) que fan d'ell un company ideal per a persones que treballen i aquelles que viuen en apartaments.

En l'antic Egipte el gat fou adorat i adulat. Considerat animal sagrat, fou momificat i inclòs introduït en sarcòfags en els funerals de famílies riques.

El gat va aplegar en la mateixa època a ser la representació de la deessa Bastet, dona del déu Ra, símbol de bellesa i fecunditat, que fou representada amb el cap de gat. Més tard, grecs i romans li van reconèixer el seu valor com a caçador de rates i este va ser l'inici de la seua expansió al voltant del món.

En Europa, el gat es propagà amb les conquestes romanes. Fou admirat per la seua

doble personalitat de fera independent i d'animal dolç i afectuós. Mai va ser tant apreciat com en el segle XI, quan la rata negra invadia Europa. El gat li presentaria una forta lluita.

En el segle XIII les supersticions relegarien el gat de criatura adorada a criatura infernal, associant-lo a ritus pagans i a la bruixeria. Fins i tot l'Església li donà l'esquena, durant més de quatre segles, on van ser sacrificats, penjats i torturats com heretges. D'aquestes idees ve la creença de que els gats porten mala sort. Sense gats per combatir-la, la rata desenvoluparia i propagaria la pesta en totes les aldees.

La dualitat del gat com a símbol de la divinitat i de la representació demoníaca, va donar lloc a que en les supersticions relacionades amb ell, se li considera representant de la mala sort o de la bona sort, segons la circumstància o lloc en que naixeren.

Es necessari esperar fins el segle XVIII per escoltar de nou cantar les lloes a la bellesa del gat. D'acord de nou amb l'esperit dels temps, poetes, pintors i escriptors rendien homenatge a la gràcia i bellesa del seu cos. Balzac, Chateaubriand, Víctor Hugo i, per suposat, Baudelaire consagrarien llargs passatges al gat.

SERISTRAT

SERIGRAFÍA EL MAESTRAT
 JOSÉ ÁNGEL GALBE GASCÓ

RECLAMOS PUBLICITARIOS - REGALOS DE EMPRESA - SERIGRAFÍA TEXTIL

TERMOGRABADO - TRANSFER

IMPRESIONES EN TEXTIL Y PLANA DE TODA CLASE DE PUBLICIDAD

Y EN TODA CLASE DE MATERIALES

SISTEMA FOTOPRIM - VARIOS - CALENDARIOS